

moichodu lub motocyklu, wtedy posiadając kartę № 1 prześle urzędowi celnemu w Warszawie, a ten ściągnie przypadające należności celne od polskiego klubu samochodowego, który wydał tryptyk.

W tym samym celu urzędy wejściowe prześlą, po odnotowaniu u siebie, urzędowi celnemu w Warszawie protokoły, sporządzone z powodu niedostarczenia do występu przedmiotów, wymienionych w tryptyku.

§ 12. Samochody obywateli państw obcych, przybywających do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na czasowy pobyt bez tryptyków, mogą być przez urzędy celne wpuszczone bez osobnych pozwoleń przywozu, o ile właściciele samochodów przedstawiają prawidłowo wystawione z nieprzekroczonym terminem świadectwo drogowe, złożą odpowiednie zabezpieczenie celne (kaucję) oraz dadzą zobowiązanie, że w ciągu 90 dni od daty wjazdu wywieżą samochód z powrotem za granicę. Zobowiązanie powyższe winno być umieszczone w krótkiej formie na kwicie celnym.

W innych wypadkach samochody mogą być odprawione tylko na zasadzie ogólnej i obowiązujących pozwoleń przywozu.

§ 13. Podróżni, przybywający z zagranicy na czasowy pobyt do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na motocyklach bez tryptyków, oraz na rowerach, winni w urzędach celnych wejściowych złożyć odpowiednie zabezpieczenie celne (kaucję) w gotówce z obowiązkiem wywozu wymienionych środków lokomocji w ciągu 90 dni od daty wjazdu.

§ 14. Aż do czasu nowych zarządzeń zwrot zabezpieczenia celnego od samochodów, motocykli i rowerów wprowadzonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej w myśl treści §§ 12 i 13 niniejszego rozporządzenia może nastąpić, o ile tego rodzaju samochody, motocykle i rowery będą zgło-

szone w ustalonym terminie do występu w tym urzędzie celnym, który je pierwotnie odprawił.

Q powyższemu urząd celny winien informować zainteresowane strony przy odprawie wejściowej.

§ 15. Osobom wyjeżdżającym z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na czasowy pobyt za granicę na krajowych lub ukrajawionych samochodach, motocyklach i rowerach urzędy celne wydadzą zaświadczenia na prawo powrotnego wprowadzenia bez cła wymienionych środków lokomocji. Niezależnie od wydanego zaświadczenia urząd celny winien zawiesić na zgłoszonych do występu wspomnianych środkach lokomocji plomby urzędowe.

§ 16. Zaświadczenia wymienione w § 15 są ważne, na jeden rok od daty występu i służą do wielokrotnego przekraczania granicy przez dowolny urząd celny, przyczem każdy występ i powrót do kraju winien być odnotowany na zaświadczeniu za pomocą wpisania daty, wyciśnięcia pieczęci urzędu i podpisu urzędnika celnego.

Rejestru celem zapisywania ruchu środków lokomocji wymienionych w § 15 nie prowadzi się.

§ 17. Odprawa celna środków lokomocji w wypadkach przewidzianych w §§ 3, 12, 13 i 15 niniejszego rozporządzenia odbywa się na zasadzie zgłoszeń ustnych.

§ 18. Wzory druków, mających związek z ruchem wymienionych w niniejszym rozporządzeniu środków lokomocji, otrzymają urzędy celne osobno.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze nie zmienia w niczem rozporządzeń, dotyczących ruchu granicznego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
Michalski

58.

Oświadczenie rządowe

o przystąpieniu Polski do międzynarodowego związku ochrony własności przemysłowej.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 19 aneksu I Traktatu między Państwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Polską, podpisanego w Warszawie dnia 28 czerwca 1919 r., a ratyfikowanego przez Polskę zgodnie z ustawą z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. 1920 r. № 110, poz. 728), Rząd Polski zgłosił przystąpienie do Międzynarodowej Konwencji Paryskiej z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzonej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku i w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., wraz z uzupełniającym ją protokołem zamknięcia z tegoż dnia 2 czerwca 1911 r., o treści następującej:

KONWENCJA ZWIĄZKOWA PARYSKA

z 20 marca 1883 roku

o ochronie własności przemysłowej, przejrzana w Brukseli dn. 14 grudnia 1900 r. i w Waszyngtonie dn. 2 czerwca 1911 roku.

J. C. M. Cesarz Niemiecki, Król Pruski w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; J. C. M. Cesarz Austriacki, Król Czeski, i t. d. i Apostolski Król Węgierski za Austrię i za Węgry; J. K. M. Król Belgów; Prezy-

CONVENTION D'UNION DE PARIS

du 20 mars 1883

pour la protection de la propriété industrielle, révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Washington le 2 juin 1911.

S. M. l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; S. M. l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie, pour l'Autriche et pour la Hongrie; S. M.

dent Stanów Zjednoczonych Brazylijskich; Prezydent Rzeczypospolitej Kubańskiej (Cuba); J. K. M. Król Duński; Prezydent Rzeczypospolitej Dominikańskiej (S. Domingo); J. K. M. Król Hiszpański; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Prezydent Rzeczypospolitej Francuskiej; J. K. M. Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji oraz Zamorskich terytoriów Brytyjskich, Cesarz Indji; J. K. M. Król Włoski; J. C. M. Cesarz Japoński; Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksyku; J. K. M. Król Norweski; J. K. M. Królowa Niderlandów; Prezydent Rządu Tymczasowego Rzeczypospolitej Portugalskiej; J. K. M. Król Szwedzki; Rada Związkowa Konfederacji Szwajcarskiej; Rząd Tunisu.

Uznawszy za pożyteczne wprowadzenie pewnych modyfikacji i uzupełnień do Międzynarodowej Konwencji w przedmiocie utworzenia Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, przejrzałej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, mianowali swych pełnomocników, którymi są:

W imieniu J. C. M. Cesarza Niemieckiego, Króla Pruskiego:

P. Dr. Haniel von Haimhausen, Radca Ambasady J. C. M. Cesarza Niemieckiego w Waszyngtonie;
P. Robolski, Wyższy Radca Regencyjny, Radca Referent Cesarzowskiego Departamentu Spraw Wewnętrznych;
P. Profesor Dr. Albert Osterrieth;

W imieniu J. C. M. Cesarza Austriackiego, Króla Czeskiego i t. d. i Apostolskiego Króla Węgierskiego:
Za Austrię i za Węgry:

J. Eks. P. Baron Ladislas Hengelmüller de Hengervar, Jego Radca Tajny, Jego Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny w Waszyngtonie;

Za Ausrję:

J. Eks. P. Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau, Jego Radca Tajny, Naczelnik Wydziału C. K. Ministerstwa Robót Publicznych i Prezes C. K. Urzędu Patentowego;

Za Węgry:

P. Elemer de Pompéry, Radca Ministerjalny Królewsko-Węgierskiego Urzędu Patentowego;

W imieniu J. K. M. Króla Belgów:

P. Jules Brunet, Dyrektor Generalny Ministerstwa Spraw Zagranicznych;

P. Georges de Ro, Senator zastępca, delegat Belgji na Konferencje Madrycką i Brukselską o ochronie własności przemysłowej;

P. Albert Capitaine, Adwokat Sądu Apelacyjnego w Leodjum;

W imieniu Prezydenta Stanów Zjednoczonych Brazylii:

P. R. de Lima e Silva, Chargé d'Affaires Stanów Zjednoczonych Brazylii w Waszyngtonie;

W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Kubańskiej:

J. Eks. P. Rivero, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Kuby w Waszyngtonie;

W imieniu J. K. M. Króla Duńskiego:

P. Martin J. C. T. Clan, Konsul Generalny Duński w New-Yorku;

W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Dominikańskiej (S. Domingo):

J. Eks. P. Emilio C. Joubert, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rzeczypospolitej Dominikańskiej (S. Domingo) w Waszyngtonie;

le Roi des Belges, le Président des Etats-Unis du Brésil, le Président de la République de Cuba, S. M. le Roi de Danemark, le Président de la République Dominicaine, S. M. le Roi d'Espagne, le Président des Etats-Unis d'Amérique, le Président de la République Française, S. M. le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; S. M. le Roi d'Italie, S. M. l'Empereur du Japon, le Président des Etats-Unis de Mexique, S. M. le Roi de Norvège, S. M. la Reine des Pays-Bas, le Président du gouvernement provisoire de la République du Portugal, S. M. le Roi de Suède, le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse, le Gouvernement Tunisien,

Ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la convention internationale du 20 mars 1883, portant création d'une union internationale pour la protection de la propriété industrielle, révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900, ont nommé pour leurs plenipotentiaires, savoir:

S. M. l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

M. le Dr Haniel von Haimhausen, conseiller de l'ambassade de S. M. l'Empereur d'Allemagne à Washington.

M. Robolski, conseiller supérieur de régence, conseiller rapporteur au département imperial de l'intérieur.

M. le prof. Dr Albert Osterrieth.

S. M. l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

Pour l'Autriche et la Hongrie:

S. Exc. M. le baron Ladislas Hengelmüller de Hengervar, son conseiller intime, son ambassadeur extraordinaire et plenipotentiaire à Washington;

Pour l'Autriche:

S. Exc. M, le docteur Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau son conseiller intime, chef de section au ministère I. R. des travaux publics et président de l'office I. R. des brevets d'invention.

Pour la Hongrie:

M. Elemér de Pompéry, conseiller ministeriel à l'office royal hongrois des brevets d'invention;

S. M. le Roi des Belges;

M. Jules Brunet, directeur général au ministère des affaires étrangères;

M. Georges de Ro, sénateur suppléant, délégué de la Belgique aux conférences pour la protection de la propriété industrielle de Madrid et de Bruxelles;

M. Albert Capitaine, avocat à la cour d'appel de Liège;

Le Président des Etats-Unis du Brésil:

M. R. de Lima et Silva, chargé d'affaires des Etats-Unis du Brésil à Washington;

Le Président de la République de Cuba:

S. Exc. M. Rivero, envoyé extraordinaire et ministre plenipotentiaire de Cuba à Washington,

S. M. le Roi de Danemark.

M. Martin J. C. T. Clan, consul général du Danemark à New York.

Le Président de la République Dominicaine:

S. Exc. M. Emilio C. Joubert, envoyé extraordinaire et ministre plenipotentiaire de la République Dominicaine à Washington;

W imieniu J. K. M. Króla Hiszpańskiego:

J. Eks. Don Juan Riano y Gayangos, Jego Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w Waszyngtonie;

J. Eks. Don Juan Florez Posada, Dyrektor Madyryckiej Szkoły Inżynierów;

W imieniu Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki:

P. Edward Bruce Moore, Komisarz Patentowy;

P. Frederick P. Fish, Adwokat Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych i Sądu Najwyższego Stanu New-York;

P. Charles H. Duell, były Komisarz Patentowy, były Sędzia Sądu Apelacyjnego okręgu Kolumbji, Adwokat Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych i Sądu Najwyższego Stanu New-York;

P. Robert H. Parkinson, Adwokat Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych i Sądu Najwyższego Stanu Illinois;

P. Melville Church, Adwokat Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych;

W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Francuskiej:

P. Lefèvre-Pontalis, Radca Ambasady Rzeczypospolitej Francuskiej w Waszyngtonie;

P. Georges Breton, Dyrektor Narodowego Urzędu Własności Przemysłowej;

P. Michel Pelletier, Adwokat Paryskiego Sądu Apelacyjnego, Delegat na Konferencję Rzymską, Madyrycką i Brukselską o ochronie własności przemysłowej;

P. Georges Millard, Adwokat Paryskiego Sądu Apelacyjnego;

W imieniu J. K. M. Króla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji i Zamorskich Terytorjów Brytyjskich, Cesarza Indji:

P. Alfred Mitchel Innes, Radca Ambasady Jego Brytyjskiej Mości w Waszyngtonie;

Sir Alfred Bateman K. C. M. G., były Kontroler Generalny Handlu, Pracy i Statystyki;

P. W. Temple Franks, Kontroler Generalny Patentów, Oznak i Marek fabrycznych;

W imieniu J. K. M. Króla Włoskiego:

Szlach. Lazzaro di Marchesi Negrotto Cambiaso, Radca Ambasady J. K. M. Króla Włoskiego w Waszyngtonie;

P. Emilio Venezian, Inżynier, Inspektor Ministerstwa Szkolnictwa, Handlu i Przemysłu;

P. Dr. Giovanni Battista Ceccato, Attaché Handlowy Ambasady J. K. M. Króla Włoskiego w Waszyngtonie;

W imieniu J. C. M. Cesarza Japońskiego:

P. M. K. Matsui, Radca Ambasady J. C. M. Cesarza Japońskiego w Waszyngtonie;

P. Morio Nakamatsu, Dyrektor Urzędu Patentowego;

W imieniu Prezydenta Stanów Zjednoczonych Meksyku:

P. José de Las Fuentes, Inżynier, Dyrektor Urzędu Patentowego;

W imieniu J. K. M. Króla Norweskiego:

P. L. Rubert, Sekretarz Poselstwa J. K. M. Króla Norweskiego w Waszyngtonie;

S. M. le Roi d'Espagne:

S. Exc. Don Juan Riano y Gayangos, son envoyé extraordinaire et ministre plenipotentiaire à Washington;

S. Exc. Don Juan Florez Posada, directeur de l'école des ingénieurs de Madrid;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

M. Edward Bruce Moore, commissioner of patents;

M. Frederic P. Fish, avocat à la cour suprême de l'Etat de New York;

M. Charles H. Duell, ancien commissaire des brevets, ancien juge à la cour d'appel du district de Colombie, avocat à la cour suprême de l'Etat de New York;

M. Robert H. Parkinson, avocat à la cour suprême des Etats-Unis et à la cour suprême de l'Etat de Illinois;

M. Melville Church, avocat à la cour suprême des Etats-Unis.

Le Président de la République Française:

M. Lefèvre-Pontalis, conseiller de l'ambassade de la République Française à Washington;

M. Georges Breton, directeur de l'office national de la propriété industrielle;

M. Michel Pelletier, avocat à la cour d'appel de Paris, délégué aux conférences pour la protection de la propriété industrielle de Rome, de Madrid et de Bruxelles;

M. Georges Maillard, avocat à la cour d'appel de Paris;

S. M. le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

M. Alfred Mitchell Innes, conseiller de l'ambassade de S. M. Britannique à Washington.

Sir Alfred Bateman, K. C. M. G., ancien comptroller general of Commerce Labor and Statistics;

M. W. Temples Franks, comptroller general of patents, Desings and Trade Marks.

S. M. le Roi d'Italie:

Nob. Lazzaro di Marchesi Negrotto Cambiaso, conseiller de l'ambassade de S. M. le Roi d'Italie à Washington;

M. Emilio Venezian, ingénieur, inspecteur du ministère de l'agriculture, du commerce et de l'industrie;

M. le docteur Giovanni Battista Ceccato, attaché commercial à l'ambassade de S. M. le Roi d'Italie à Washington;

S. M. l'Empereur du Japon;

M. K. Matsui, conseiller de l'ambassade de S. M. l'Empereur du Japon à Washington;

M. Morio Nakamatsu, directeur de l'office des brevets;

Le Président des Etats-Unis du Mexique:

M. José de Las Fuentes, ingénieur, directeur de l'office des brevets;

S. M. le Roi de Norvège:

M. L. Rubert, secrétaire de la légation de S. M. le Roi de Norvège à Washington;

W imieniu J. K. M. Królowej Niderlandów:

P. Dr. F. W. J. G. Snyder van Wissenkerke, Dyrektor Urzędu Własności Przemysłowej, Radca Ministerstwa Sprawiedliwości;

W imieniu Prezydenta Rządu Tymczasowego Rzeczypospolitej Portugalskiej:

J. Eks. P. Vice-hrabia de Alte, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Portugalski w Waszyngtonie;

W imieniu J. K. M. Króla Szwedzkiego:

J. Eks. Albert Ehrensvärd, Jego Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w Waszyngtonie;

W imieniu Rady Związkowej Konfederacji Szwajcarskiej:

J. Eks. P. Paul Ritter, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Szwajcarski w Waszyngtonie,

P. W. Kraft, przydzielony do Związkowego Biura Własności Przemysłowej w Bernie,

P. Henri Martin, Sekretarz Poselstwa Szwajcarskiego w Waszyngtonie;

W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Francuskiej za Tunis:

P. de Peretti de la Rocca, Pierwszy Sekretarz Ambasady Rzeczypospolitej Francuskiej w Waszyngtonie;

Którzy po wzajemnem okazaniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się następujące postanowienia:

Art. 1.

Kraje, zawierające umowę, tworzą Związek dla ochrony własności przemysłowej.

Art. 2.

Poddanym i obywatelom każdego z krajów, zawierających umowę, będą we wszystkich innych krajach Związku w sprawach, dotyczących patentów na wynalazki, modeli użytkowych, rysunków lub modeli przemysłowych, znaków fabrycznych i handlowych, nazw firm handlowych, oznak pochodzenia zwalczania nierzetelnej konkurencji, przysługiwały korzyści, jakie odnośne prawa zapewniają obecnie lub zapewnią w przyszłości własnym poddanym lub obywatelom. Wobec tego będą oni mieli tę-samą ochronę, co i tamci, i będą mogli odwołać się do tej samej opieki prawnej przeciw wszelkim naruszeniom ich praw, z zastrzeżeniem dokonania warunków i formalności, wymaganych przez dany kraj od poddanych i obywateli własnych. Obowiązek zamieszkania lub posiadania przedsiębiorstwa w kraju, w którym się żąda ochrony, nie może być wymagany od przynależnych do Związku.

Art. 3.

Są zrównani z poddanymi i obywatelami krajów, zawierających umowę, poddani lub obywatele krajów, nienależących do Związku, zamieszkali lub posiadający rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na terytorjum jednego z krajów Związku.

S. M. la Reine des Pays-Bas:

M. le docteur F. W. J. G. Snyder van Wissenkerke, directeur de l'office de la propriété industrielle, conseiller au ministère de la justice;

Le Président du Gouvernement Provisoire de la République du Portugal:

S. Exc. M. le vicomte d'Alte, envoyé extraordinaire et ministre plenipotentiaire du Portugal à Washington;

S. M. le Roi de Suède:

S. Exc. M. le comte Albert Ehrensvärd, son envoyé extraordinaire et ministre plenipotentiaire à Washington;

Le Conseil fédéral de la Confédération Suisse:

S. Exc. M. Paul Ritter, envoyé extraordinaire et ministre plenipotentiaire de Suisse à Washington;

M. W. Kraft, adjoint au bureau fédéral de la propriété intellectuelle à Berne;

M. Henri Martin, secrétaire de la légation de Suisse à Washington;

Le Président de la République Française pour la Tunisie:

M. de Peretti de la Rocca, premier secrétaire de l'ambassade de la République Française à Washington;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les pays contractants sont constitués à l'états d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

Article 2.

Les sujets ou citoyens de chacun des pays contractants jouiront, dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial, les indications de provenance, la répression de la concurrence déloyale, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux. Aucune obligation de domicile ou d'établissement dans les pays où la protection est réclamée ne pourra être imposée aux ressortissant de l'Union.

Article 3.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des pays contractants, les sujets ou citoyens des pays ne faisant pas partie de l'Union, qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Art. 4.

- a) Ten, kto prawidłowo zgłosi patent na wynalazek, wzór użytkowy, rysunek lub model przemysłowy, znak fabryczny lub handlowy w jednym z krajów zawierających umowę, albo jego prawny zastępca, będzie dla zgłoszenia w innych krajach, i z zastrzeżeniem praw osób trzecich, korzystał z prawa pierwszeństwa w terminach, określonych poniżej.
- b) Wskutek tego, zgłoszenie, złożone później w jednym z krajów, Związku przed upływem tych terminów, nie będzie mogło być uznawane przez fakty, dokonane w międzyczasie, a mianowicie przez inne zgłoszenie, przez opublikowanie wynalazku lub jego wykonanie, przez wystawianie na sprzedaż egzemplarzy rysunku lub modelu, przez używanie znaku.
- c) Wyżej wspomniane terminy pierwszeństwa będą trwały: 12 miesięcy dla patentów na wynalazki i wzorów użytkowych i 4 miesiące dla rysunków i modeli przemysłowych oraz dla znaków fabrycznych i handlowych.

d) Ktokolwiek będzie chciał korzystać z pierwszeństwa zgłoszenia wcześniejszego, będzie musiał złożyć oświadczenie, wskazujące, datę i kraj tego zgłoszenia. Każdy kraj określi, do jakiego czasu najpóźniej trzeba będzie oświadczenie to złożyć. Dane te będą przytoczone w ogłoszeniach, wydawanych przez właściwe Władze, a przede wszystkim na patentach i odnoszących się do nich opisach.

Kraje, zawierające umowę, będą mogły wymagać od składającego oświadczenie pierwszeństwa przedstawienia kopji zgłoszenia (opisu rysunków i t. d.) wcześniejszego, potwierdzonej co do zgodności przez Władzę, która je przyjęła. Kopja ta będzie wolna od wszelkich uwierzytelnień. Będzie można wymagać dołączenia do niej zaświadczenia daty zgłoszenia, wydanego przez tę Władzę, oraz tłumaczenia. Inne formalności nie będą mogły być wymagane dla oświadczenia pierwszeństwa w chwili składania zgłoszenia. Każdy kraj, zawierający umowę, określi skutki, jakie spowoduje niedopełnienie formalności, przewidzianych w tym artykule; jednak skutki te nie mogą sięgać poza utratę praw pierwszeństwa.

e) Później mogą być wymagane inne dowody.

Art. 4 bis.

Patenty, zgłoszone w różnych krajach, zawierających umowę, przez osoby, dopuszczone do korzystania z dobrodziejstw Konwencji, w myśl art. 2 i 3, będą niezależne od patentów, otrzymanych na ten sam wynalazek w innych krajach, należących lub nienależących do Związku.

Postanowienie to winno być rozumiane w sposób bezwzględny, a mianowicie w tym znaczeniu, że

Article 4.

a) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays contractants, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

b) En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

c) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité et de quatre mois pour les dessins et modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

d) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur, sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée. Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives. Les pays contractant pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessin, etc.) déposée antérieurement, certifiée conforme par l'Administration qui l'aura reçue. Cette copie sera dispensée de toute légalisation. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt, émanant de cette Administration et d'une traduction. D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays contractant déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

e) Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

Article 4bis.

Les brevets demandés dans les différents pays contractants par des personnes admises au bénéfice de la Convention aux termes des articles 2 et 3, seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays adhérents ou non à l'Union.

Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets de-

patenty, zgłoszone w terminie pierwszeństwa, są niezależne, tak pod względem powodów do unieważnienia i wygaśnięcia, jak i co do trwania normalnego.

Postanowienie to stosuje się do wszystkich patentów, istniejących w chwili nadania mu mocy obowiązującej.

W razie przystąpienia nowych krajów stosuje się to również do patentów, istniejących obustronnie w chwili tego przystąpienia.

Art. 5.

Wprowadzanie przez właściciela patentu do kraju, w którym patent został wydany, przedmiotów fabrykowanych w jednym z krajów Związku, nie pociągnie za sobą utraty mocy prawnej patentu.

W każdym razie, właściciel patentu będzie podlegał obowiązkowi wykonywania go stosownie do praw kraju, do którego wprowadza przedmioty opatentowane, ale z zastrzeżeniem, że patent będzie mógł być unieważniony z powodu niewykonania go w jednym z krajów Związku dopiero po upływie trzech lat, licząc od dnia zgłoszenia w tym kraju, i tylko w wypadku, gdyby właściciel patentu nie usprawiedliwił swojej bezczynności.

Art. 6.

Każdy znak fabryczny lub handlowy, zarejestrowany prawidłowo w kraju, z którego pochodzi, będzie dopuszczony do zgłoszenia i chroniony — taki jaki jest — w innych krajach Związku.

Wszelako mogą być odrzucone lub unieważnione:

- 1°. Znaki, mogące naruszyć prawa, nabyte przez osoby trzecie w kraju, w którym zgłasza się o udzielenie ochrony.
- 2°. Znaki, pozbawione wszelkich własności odróżniających, lub zawierające wyłącznie oznaczenia lub wskazówki, mogące służyć w handlu dla oznaczenia rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia lub czasu wytworzenia produktów, bądź też zwykle używane w potocznej mowie lub ustalone zwyczajowo w uczciwych stosunkach handlowych kraju, w którym zgłasza się o udzielenie ochrony.

Przy ocenie własności odróżniających danego znaku, należy brać pod uwagę wszystkie faktyczne okoliczności, w szczególności zaś przeciąg czasu używania znaku.

- 3°. Znaki, które są przeciwne moralności lub porządkowi publicznemu.

Za kraj, z którego znak pochodzi, będzie uważany ten, w którym zgłaszający posiada swój główny zakład.

Jeżeli główny zakład nie znajduje się w jednym z krajów Związku, za kraj, z którego znak pochodzi, będzie uważany ten, do którego zgłaszający przynależy.

Art. 7.

Rodzaj produktu, na którym znak fabryczny lub handlowy ma być umieszczony, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody dla zgłoszenia znaku.

mandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance qu'au point de vue de la durée normale.

Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

Article 5.

L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois, le breveté restera soumis à l'obligation d'exploiter son brevet conformément aux lois du pays où il introduit les objets brevetés, mais avec la restriction que le brevet ne pourra être frappé de déchéance pour cause de non-exploitation dans un des pays de l'Union qu'après un délai de trois ans, compté à partir du dépôt de la demande dans ce pays, et seulement dans les cas où le breveté ne justifierait pas des causes de son inaction.

Article 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union.

Toutefois, pourront être refusées ou invalidées:

- 1°. Les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans les pays où la protection est réclamée,
- 2°. Les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signe ou d'indications pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée.

Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque, on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

- 3°. Les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public.

Sera considéré comme pays d'origine le pays où le déposant a son principal établissement.

Si ce principal établissement n'est point situé dans un des pays de l'Union, sera considéré comme pays d'origine celui auquel appartient le déposant.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle au dépôt de la marque.

Art. 7 bis.

Kraje, zawierające umowę, zobowiązują się dopuszczać do zgłoszenia i ochrony znaki, należące do takich zrzeszeń, których istnienie nie sprzeciwia się prawom kraju, z którego znak pochodzi, nawet jeżeli te związki nie posiadają zakładu przemysłowego lub handlowego.

Jednakże każdemu krajowi będzie pozostawione ustalenie warunków szczególnych, pod jakimi zrzeszenie może być dopuszczone do ochrony swych znaków.

Art. 8.

Nazwa firmy handlowej będzie chroniona we wszystkich krajach Związku bez obowiązku zgłaszania, niezależnie od tego, czy stanowi ona część znaku fabrycznego lub handlowego, czy też nie.

Art. 9.

Każdy produkt, zaopatrzony bezprawnie w znak fabryczny lub handlowy, lub w nazwę firmy handlowej, będzie zajęty przy wwozie do tych krajów Związku, w których znak ten lub nazwa tej firmy handlowej ma prawo do ochrony prawnej.

Jeżeli prawodawstwo jakiegokolwiek kraju nie pozwala na zajęcie towaru przy wwozie, zajęcie zastąpi się przez zakaz wwozu.

Zajęcie będzie się dokonywać zarówno w kraju, w którym nastąpiło bezprawne oznaczenie, jako też i w kraju, do którego przywieziono wyrób.

Zajęcie towaru winno się odbywać na wniosek bądź prokuratury, bądź jakiegokolwiek innej władzy kompetentnej, bądź też strony zainteresowanej, osoby pojedynczej lub towarzystwa, zgodnie z prawodawstwem wewnętrznym każdego kraju.

Władze nie są obowiązane zarządzać zajęcia w razie tranzytu.

Jeżeli prawodawstwo danego kraju nie pozwala na zajęcie przy wwozie, ani na zakaz wwozu, ani na zajęcie wewnątrz państwa, te zarządzenia będą zastąpione przez takie skargi i środki, jakie prawo danego kraju zabezpiecza w podobnych wypadkach swym własnym obywatelom.

Art. 10.

Przepisy poprzedniego artykułu będą stosowane do każdego wyrobu, noszącego fałszywie, jako wskazanie pochodzenia, nazwę miejscowości określonej, jeżeli to wskazanie będzie podane łącznie z nazwiskiem handlowym fikcyjnym, albo wzięte w zamiarach oszukańczych.

Za stronę interesowaną uważa się każdego wytwórcę, fabrykanta albo kupca, zajętego produkcją, fabrykacją tego wytworu lub handlem i osiedlonego, bądź w miejscowości fałszywie podanej za miejsce pochodzenia, bądź w okolicy, w której ta miejscowość jest położona.

Art. 10 bis.

Wszystkie kraje, zawierające umowę, obowiązują się zapewnić przynależącym do Związku skuteczną ochronę przeciw nieuczciwej konkurencji.

Article 7bis.

Les pays contractants s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

Cependant chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une collectivité pourra être admise à faire protéger ses marques.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux des pays de l'Union dans lesquelles cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation.

La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, particulier ou société, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité déterminée, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Est réputé partie intéressée tout producteur, fabricant ou commerçant, engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit, et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située.

Article 10bis.

Tous les pays contractants s'engagent à assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

Art. 11.

Kraje, zawierające umowę, udziela, stosownie do swego prawodawstwa wewnętrznego, ochrony tymczasowej wynalazkom, nadającym się do opatentowania, wzorom użytkowym, rysunkom lub modelom przemysłowym, jako też znakom fabrycznym lub handlowym, dla wytworów, które będą umieszczone na wystawach międzynarodowych, oficjalnych lub oficjalnie uznanych, urządzanych na terytorjum jednego z tych krajów.

Art. 12.

Każdy z krajów, zawierających umowę, obowiązkuje się ustanowić odrębny urząd dla spraw własności przemysłowej i centralne biuro zgłoszeń dla podawania do wiadomości ogółu patentów na wynalazki, modeli użytkowych, rysunków i modeli przemysłowych oraz znaków fabrycznych i handlowych.

Urząd ten będzie wydawał w miarę możliwości urzędowe pismo periodyczne.

Art. 13.

Urząd międzynarodowy, ustanowiony w Bernie pod nazwą „Biura międzynarodowego dla ochrony własności przemysłowej” podlega wysokiej władzy Rządu Konfederacji Szwajcarskiej, który ustala jego organizację i czuwa nad jego funkcjonowaniem.

Biuro międzynarodowe będzie skupiać informacje wszelkiego rodzaju, odnoszące się do ochrony własności przemysłowej, i łączyć je w statystykę ogólną, która będzie rozsyłana wszystkim Rządom. Przystąpi ono do studjów wspólnie użytecznych, interesujących Związek, i posiłkując się materiałami, oddanymi do jego rozporządzenia przez różne Rządy, będzie redagowało pismo periodyczne w języku francuskim, poświęcone sprawom, dotyczącym przedmiotu Związku.

Numery tego pisma, jak również wszystkie dokumenty, opublikowane przez Biuro międzynarodowe, będą rozdzielane między Rządy krajów Związku w stosunku do liczby niżej wymienionych jednostek opodatkowania. Egzemplarze i dokumenty, którychby dodatkowo zażądały wymienione Rządy, bądź też stowarzyszenia lub osoby prywatne, będą opłacane osobno.

Biuro międzynarodowe powinno być stale do dyspozycji członków Związku w celu dostarczania im informacji specjalnych, których mogliby potrzebować w sprawach, odnoszących się do międzynarodowego zawiadywania własnością przemysłową. Będzie ono składało ze swych czynności roczne sprawozdania, komunikowane wszystkim członkom Związku.

Językiem oficjalnym Biura międzynarodowego będzie język francuski.

Wydatki Biura międzynarodowego będą ponoszone wspólnie przez kraje, zawierające umowę. Nie będą one mogły w żadnym razie przekroczyć sumy sześćdziesięciu tysięcy franków rocznie.

Ażeby określić udział każdego z krajów w tej ogólnej sumie wydatków, kraje zawierające umowę i te, któreby przystąpiły w przyszłości do Związku, będą podzielone na 6 klas, z których każda uczest-

Article 11.

Les pays contractants accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels; ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'un d'eux.

Article 12.

Chacun des pays contractants s'engage à établir un service spécial de la Propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et des marques de fabrique ou de commerce.

Ce service publiera, autant que possible, une feuille périodique officielle.

Article 13.

L'Office international institué à Bern sous le nom de Bureau international pour la protection de la Propriété industrielle est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération Suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

Le Bureau international centralisera les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la Propriété industrielle, et les réunira en une statistique générale, qui sera distribuée à toutes les Administrations. Il procédera aux études d'utilité comme intéressant l'Union et rédigera, à l'aide des documents qui seront mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique en langue française sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, seront répartis entre les Administrations des pays de l'Union, dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international devra se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Il fera sur sa gestion un rapport annuel qui sera communiqué à tous les membres de l'Union.

La langue officielle du Bureau international sera la langue française.

Les dépenses du Bureau international seront supportées en commun par les pays contractants. Elles ne pourront, en aucun cas, dépasser la somme de soixante mille francs par année.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays contractants, et ceux qui adhèreraient ultérieurement

niczy w stosunku pewnej ilości jednostek, a mianowicie:

1-sza klasa	25	jednostek
2-ga "	20	"
3-cia "	15	"
4-ta "	10	"
5-ta "	5	"
6-ta "	3	"

Współczynniki te będą pomnożone przez ilość krajów każdej klasy, a suma w ten sposób otrzymanych iloczynów będzie przedstawiała ilość jednostek, przez jaką należy podzielić sumę wydatków. Iloraz da kwotę, odpowiadającą jednostce wydatków.

Każdy z krajów, zawierających umowę, oznaczy w chwili swego przystąpienia klasę, do której chce być zaliczony.

Rząd Konfederacji Szwajcarskiej będzie czuwał nad wydatkami Biura międzynarodowego, będzie udzielał zaliczek potrzebnych i zestawiał rachunek roczny, który będzie zakomunikowany wszystkim innym Rządom.

Art. 14.

Niniejsza Konwencja będzie podlegała przejrzynom perjodycznym w celu wprowadzenia ulepszeń, dążących do udoskonalenia systemu Związku.

W tym celu będą odbywały się po kolei w różnych krajach, zawierających umowę, konferencje Delegatów tychże krajów.

Rząd kraju, w którym ma się odbyć konferencja, przygotowuje, przy udziale Biura międzynarodowego, prace tej konferencji.

Dyrektor Biura międzynarodowego będzie obecny na posiedzeniach konferencji i weźmie udział w obradach bez prawa głosu przy uchwałach.

Art. 15.

Wyraża się zgodę na to, że kraje, zawierające umowę, zastrzegają sobie nawzajem prawo zawierania między sobą poszczególnych porozumień dla ochrony własności przemysłowej, o ile te porozumienia nie sprzeciwiają się postanowieniom niniejszej Konwencji.

Art. 16.

Kraje, które nie brały udziału w obecnej Konwencji, będą dopuszczone do przystąpienia do niej na własne żądanie.

O przystąpieniu zawiadamia się drogą dyplomatyczną Rząd Konfederacji Szwajcarskiej, a przez ten-że wszystkie inne Rządy.

Pociągnie ono za sobą z pełnym skutkiem prawnym przystąpienie do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, zastrzeżonych niniejszą Konwencją, i uzyska moc obowiązującą w miesiąc po przesłaniu zawiadomienia Rządu Konfederacji Szwajcarskiej innym krajom, należącym do Związku, o ile data późniejsza nie będzie oznaczona przez kraj przystępujący.

à l'Union seront divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1-re classe	25	unités,
2-e "	20	"
3-e "	15	"
4-e "	10	"
5-e "	5	"
6-e "	3	"

Ces coefficients seront multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournira le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donnera le montant de l'unité de dépense.

Chacun des pays contractants désignera au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé.

Le Gouvernement de la Confédération suisse surveillera les dépenses du Bureau international, fera les avances nécessaires et établira le compte annuel, qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays contractants entre les Délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Article 15.

Il est entendu que les pays contractants se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la Propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Article 16.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par le présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent.

Art. 16 bis.

Kraje, zawierające umowę, mają prawo każdego czasu zgłosić akces do obecnej Konwencji dla swych kolonji, posiadłości, terytorjów zależnych i protektoratów lub dla niektórych z nich.

Mogą one, w tym celu, bądź złożyć deklarację ogólną, że wszystkie ich kolonje, posiadłości, terytorja zależne i protektoraty objęte są przystąpieniem, bądź wyszczególnić wyraźnie te, które są niern objęte, bądź też ograniczyć się do wymienienia tych, które się wyłącza z przystąpienia.

Deklaracja ta będzie zakomunikowana pisemnie Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, a przez ten-że wszystkim innym Rządom.

Kraje, zawierające umowę, będą mogły pod temi samemi warunkami wypowiedzieć Konwencję dla swych kolonji, posiadłości, terytorjów zależnych i protektoratów, lub dla niektórych z nich.

Art. 17.

Wykonanie zobowiązań wzajemnych, zawartych w niniejszej Konwencji, podlega, o ile zachodzi tego potrzeba, wypełnieniu formalności i przepisów, ustanowionych przez prawa konstytucyjne tych krajów, zawierających umowę, które winny spowodować zastosowanie się do nich, co obowiązują się uczynić w możliwie najkrótszym czasie.

Art. 17 bis.

Konwencja pozostanie w swej mocy przez czas nieograniczony, aż do upływu roku, licząc od dnia, w którym nastąpi wypowiedzenie jej.

To wypowiedzenie będzie skierowane do Rządu Konfederacji Szwajcarskiej. Wywrze ono skutek tylko odnośnie do kraju, który je zgłosi, pozostawiając Konwencję w mocy dla innych krajów, zawierających umowę.

Art. 18.

Niniejszy akt będzie ratyfikowany, a ratyfikacje zostaną złożone w Waszyngtonie najpóźniej 1 kwietnia 1913 r. Będzie wprowadzony w wykonanie między krajami, które go ratyfikowały, w miesiąc po upływie tego terminu.

Akt ten wraz ze swym Protokółem Zamknięcia zastąpi w stosunkach między krajami, które go ratyfikują: Konwencję paryską z dnia 20-go marca 1883 r.; Protokół Zamknięcia, dołączony do tego aktu; Protokół Madrycki z dnia 15 kwietnia 1891 r., dotyczący uposażenia Biura międzynarodowego, i Akt Dodatkowy Brukselski z dnia 14 grudnia 1900 r.

Wszelako wyżej wymienione akty zachowają swą moc odnośnie do tych krajów, które nie ratyfikują niniejszego aktu.

Art. 19.

Niniejszy akt będzie podpisany w jednym tylko egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Stanów Zjednoczonych. Kopia poświadczona będzie wydana przez ten ostatni każdemu z Rządów Związku.

Article 16 bis.

Les pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour certains d'entre eux.

Ils peuvent à cet effet soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, sont compris dans l'accession, soit nommer expressément ceux qui y sont compris, soit se bornér à indiquer ceux qui en sont exclus.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Les pays contractants pourront, dans les mêmes conditions, dénoncer la Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour certains d'entre eux.

Article 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays contractants qui sont tenus d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Article 17 bis.

La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays contractants.

Article 18.

Le présent Acte sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à Washington au plus tard le 1-er avril 1913. Il sera mis à exécution, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après l'expiration de ce délai.

Cette Acte, avec son Protocole de clôture, remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié: la Convention de Paris du 20 mars 1883; le Protocole de clôture annexé à cet Acte; le Protocole de Madrid du 15 Avril 1891 concernant la dotation du Bureau international, et l'Acte additionnel de Bruxelles du 14 décembre 1900. Toutefois, les Actes précités resteront en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Article 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux archives du Gouvernement des Etats-Unis. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements unionistes.

Na dowód powyższego odnośni pełnomocnicy podpisali akt niniejszy.

Sporządzono w Waszyngtonie w jedynym egzemplarzu dnia 2 czerwca 1911 r.

Za Niemcy:

(L. S.) Haniel von HAIMHAUSEN.
(L. S.) H. ROBOLSKI.
(L. S.) Albert OSTERRIEHT.

Za Austrię i za Węgry:

(L. S.) Baron de HENGELMUELLER.

Za Austrię:

(L. S.) Dr. Paul CHEVALIER BECK de MANNAGETTA et LERCHENAU.

Za Węgry:

(L. S.) ELEMER de POMPERY.

Za Belgję:

(L. S.) J. BRUNET.
(L. S.) GEORGES de RO.
(L. S.) CAPITAINE.

Za Brazylję:

(L. S.) R. de LIMA E SILVA.

Za Kubę:

(L. S.) Antonio Martin RIVERO.

Za Danję:

(L. S.) J. CLAN.

Za Republikę Dominikańską:

(L. S.) Emilio C. JOUBERT.

Za Hiszpanję:

(L. S.) Juan RIANO y GAYANGOS.
(L. S.) Florez POSADA.

Za Stany Zjednoczone Ameryki:

(L. S.) Edward BRUCE MOORE.
(L. S.) Frederic P. FISH.
(L. S.) MALEVILLE CHURCH
(L. S.) Robert H. PARKINSON.
(L. S.) CHARLES H. DUELL.

Za Francję:

(L. S.) PIERRE LEFÈVRE-PONTALIS.
(L. S.) G. BRETON.
(L. S.) Michel PELLETIER.
(L. S.) Georges MAILLARD.

Za Wielką Brytanię:

(L. S.) A. MITSHELL INNES.

En foi de quoi les Plénipoteutiaries respectifs ont signé le présent Acte.

Fait à Washington, en un seul exemplaire, le deux juin 1911.

Pour l'Allemagne:

(L. S.) Haniel von HAIMHAUSEN.
(L. S.) H. ROBOLSKI.
(L. S.) Albert OSTERRIEHT.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

(L. S.) Le Baron de HENGELMUELLER.

Pour l'Autriche:

(L. S.) Dr. Paul CHEVALIER BEC de MANNAGETTA et LERCHENAU.

Pour la Hongrie:

(L. S.) Elemer de POMPERY.

Pour la Belgique:

(S. L.) J. BRUNET.
(L. S.) Georges de RO.
(L. S.) CAPITAINE.

Pour le Brésil:

(L. S.) R. de LIMA e SILVA.

Pour le Cuba:

(L. S.) Antonio Martin RIVERO.

Pour le Danemark:

(L. S.) J. CLAN.

Pour la République Dominicaine:

(L. S.) Emilio C. JOUBERT.

Pour l'Espagne:

(L. S.) Juan RIANO y GAYANGOS.
(L. S.) Florez POSADA.

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

(L. S.) Edward BRUCE MOORE.
(L. S.) Frederic P. FISH.
(L. S.) MELVILLE CHURCH.
(L. S.) Robert H. PARKINSON.
(L. S.) Charles H. DUELL.

Pour la France:

(L. S.) Pierre LEFÈVRE-PONTALIS.
(L. S.) G. BRETON.
(L. S.) Michel PELLETIER.
(L. S.) Georges MAILLARD.

Pour la Grande-Bretagne:

(L. S.) A. Mitschell INNES.

(L. S.) A. E. BATEMAN.
(L. S.) W. TEMPLE FRANKS.

Za Włochy:

(L. S.) LAZZARO NEGROTTO CAMBIASO.
(L. S.) Emilio VENEZIAN.
(L. S.) C. R. CECCATO.

Za Japonię:

(L. S.) MATSUI.
(L. S.) MORIO NAKAMATSU.

Za Stany Zjednoczone Meksyku:

(L. S.) J. de LAS FUENTES.

Za Norwegię:

(L. S.) Ludwig AUBERT.

Za Holandję:

(L. S.) SNYDER van WISSENKERKE.

Za Portugalję:

(L. S.) J.—F.—H.—M. Da FRANCA V-te D'ALTE.

Za Szwecję:

(L. S.) Albet EHRENSVARD.

Za Szwajcarię:

(L. S.) P. RITTER.
(L. S.) W. KRAFT.
(L. S.) HENRI MARTIN.

Za Tunis:

(L. S.) E. de PERETTI de la ROCCA.

(L. S.) A. E. BATEMAN.
(L. S.) W. TEMPLE FRANKS.

Pour l'Italie:

(L. S.) Lazzaro NEGROTTO CAMBIASO.
(L. S.) Emilio VENEZIAN.
(L. S.) C. R. CECCATO.

Pour le Japon:

(L. S.) K. MATSUI.
(L. S.) MORIO NAKAMATSU.

Pour les États-Unis de Mexique:

(L. S.) J. de LAS FUENTES.

Pour la Norvège:

(L. S.) Ludwig AUBERT.

Pour les Pays-Bas.

(L. S.) SNYDER van WISSENKERKE.

Pour le Portugal:

(L. S.) J. F. H. M. da FRANCA V-te D'ALTE.

Pour la Suède:

(L. S.) Albet EHRENSVÄRD.

Pour la Suisse:

(L. S.) P. RITTER.
(L. S.) W. KRAFT.
(L. S.) HENRI MARTIN.

Pour la Tunisie:

(L. S.) E. de PERETTI de la ROCCA.

PROTOKUŁ ZAMKNIĘCIA.

W chwili przystąpienia do podpisu aktu, zawartego dnia dzisiejszego, pełnomocnicy niżej podpisani porozumieli się odnośnie następującego:

Do art. 1.

Słowa „Własność przemysłowa” mają być rozumiane w najszerszym znaczeniu; obejmują one wszelką produkcję z dziedziny rolnictwa (wino, ziarno, owoce, bydło i t. d.) i górnictwa (minerały, wody mineralne i t. d.).

Do art. 2.

a) Pod nazwą patentów na wynalazki rozumie się rozmaite rodzaje patentów przemysłowych, dopuszczonych przez prawodawstwa krajów zawierających umowę, jako to patenty wwozu, patenty udoskonalenia i t. d. zarówno na sposoby wyrobu, jak i na wyroby.

b) Ustala się zgodnie, że przepis art. 2, który uwalnia osoby, należące do związku, od obowiązku

PROTOCOLE DE CLÔTURE.

Au moment de procéder à la signature de l'Acte conclu à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Ad Article premier.

Les mots „Propriété industrielle” doivent être pris dans leur acception la plus large; ils s'étendent à toute production du domaine des industries agricoles (vins, grains, fruits, bestiaux etc.), et extractives (minéraux, eaux minérales, etc.).

Ad Article 2.

a) Sous le nom de brevet d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays contractants, telles que brevets d'importations, brevets de perfectionnement, etc., tant pour les procédés que pour les produits.

b) Il est entendu que la disposition de l'article 2 qui dispense les ressortissants de l'Union de l'obli-

zamieszkania i osiedlenia, ma charakter interpretacyjny i musi wskutek tego być zastosowany do wszystkich praw, powstałych z racji Konwencji z dnia 20 marca 1883 roku, przed wejściem w życie obecnego aktu.

c) Ustala się zgodnie, że przepisy art. 2 nie naruszają bynajmniej prawodawstwa żadnego z krajów, zawierających umowę, odnośnie procedury postępowania sądowego, kompetencji sądów, jak również obioru miejsca zamieszkania lub ustanowienia pełnomocnika, wymaganego przez ustawy o patentach, o wzorach użytkowych, o znakach i t. d.

Do art. 4.

Ustala się zgodnie, że jeżeli w jakim kraju będzie zgłoszony rysunek lub model przemysłowy, na zasadzie prawa pierwszeństwa, opartego na zgłoszeniu wzoru użytkowego, termin pierwszeństwa będzie nie inny, jak ten, który art. 4 ustanowił dla rysunków i modeli przemysłowych.

Do art. 6.

Ustala się zgodnie, że przepis pierwszego ustępu art. 6 nie wyklucza prawa żądania od zgłaszającego świadectwa o zarejestrowaniu prawidłowem w kraju rodzimym, wydanego przez władzę kompetentną.

Ustala się zgodnie, że używanie publicznych herbów, godeł i odznaczeń, bez upoważnienia władz kompetentnych, albo używanie oznak i stempli urzędowych, wprowadzonych przez jeden z krajów związku dla kontroli i gwarancji, może być uważane za sprzeciwiające się porządkowi publicznemu w myśl punktu 3 art. 6.

Wszelako nie będą uważane za przeciwnie porządkowi publicznemu znaki, zawierające, za zgodą władz kompetentnych, odtworzenie publicznych herbów, godeł i odznaczeń.

Ustala się zgodnie, że znak nie będzie mógł być uważany za przeciwny porządkowi publicznemu jedynie z powodu, iż nie odpowiada jakiemuś przepisowi prawodawstwa o znakach, wyjąwszy wypadki, gdy sam ten przepis dotyczy właśnie porządku publicznego.

Niniejszy protokół zamknięcia, który będzie ratyfikowany równocześnie z aktem, zawartym dnia dzisiejszego, będzie uważany jako stanowiący część składową tego Aktu i posiadać tę samą moc, znaczenie i trwałość.

Na dowód powyższego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Waszyngotnie, w jedynym egzemplarzu, dnia 2-go czerwca 1911 roku.

Haniel v. HAINHAUSEN	Elémer de MOMPERY.
H. ROBOLSKI.	J. BRUNET.
Albert OSTERRIETH.	Georges de RO.
Le Baron	CAPITAINE.
de HENGELMUELLER.	R. de LIMA e SILVA.
Dr. Paul CHEVALIER	Antonio Martin RIVERO.
BECK de MANNAGETTA	J. CLAN.
et LERCHENEAU.	Emilio C. JOUBERT.

gation de domicile et d'établissement a un caractère interprétatif, et doit, par conséquent, s'appliquer à tous les droits nés en raison de la Convention du 20 mars 1883, avant la mise en vigueur du présent Acte.

c) Il est entendu que les dispositions de l'article 2 ne portent aucune atteinte à la législation de chacun des pays contractants, en ce qui concerne la procédure suivie devant les tribunaux et la compétence de ces tribunaux, ainsi que l'élection de domicile ou la constitution d'un mandataire requises par les lois sur les brevets, les modèles d'utilité, les marques, etc.

Ad Article 4.

Il est entendu que lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui que l'article 4 a fixé pour les dessins et modèles industriels.

Ad Article 6.

Il est entendu que la disposition du premier alinéa de l'article 6 n'exclut pas le droit d'exiger du déposant un certificat d'enregistrement régulier au pays d'origine, délivré par l'autorité compétente.

Il est entendu que l'usage des armoiries, insignes ou décorations publiques qui n'aurait pas été autorisé par les pouvoirs compétents, ou l'emploi des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par un pays unioniste, peut être considéré comme contraire à l'ordre public dans les sens du no. 3 de l'article 6.

Ne seront, toutefois, pas considérées comme contraires à l'ordre public les marques qui contiennent, avec l'autorisation des pouvoirs compétents, la reproduction d'armoiries, de décorations ou d'insignes publics.

Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Le présent Protocole de clôture, qui sera ratifié en même temps que l'Acte conclu à la date de ce jour, sera considéré comme faisant partie intégrante de cet Acte, et aura même force, valeur et durée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole.

Fait à Washington, en un seul exemplaire, le deux juin 1911.

Haniel von HAIMHAUSEN	Elémer de POMPERY
H. ROBOLSKI	J. BRUNET
Albert OSTERRIETH	Georges de RO
Baron de HENGELMUELLER	CAPITAINE
LER	R. de LIMA e SILVA
Dr Paul CHEVALIER BECK	Antonio Martin RIVERO
de MANNAGETTA et	J. CLAN
LERCHENAU	Emilio C. JOUBERT

Juan RIANO Y GAYANGOS	Lazzaro NEGROTTO	JUAN RIANO Y GAYAN-	Emilio VENEZIAN
J. Florez POSADA.	CAMBIASO.	GOS	G. B. CECCATO
Edward Bruce MOORE.	Emilio VENEZIAN	J. Florez POSADA	K. MATSUI
Melville CHURCH.	G. B. CECCATO.	Edward Bruce MOORE	Morio NAKAMATSU
Charles H. DUELL.	K. MATSUI.	Malville CHURCH	J. de LAS FUENTES
Frédéric P. FISH.	Morio NAKAMATSU.	Charles H. DUELL	Ludwig AUBERT
Robert H. PARKINSON.	J. de LAS FUENTES.	Frédéric P. FISH	SNYDER van VISSEN-
Pierre LEFÈVRE-	Ludwig AUBERT.	Robert H. PARKINSON	KERKE
PONTALIS.	Snyder van WISSENKERKE	Pierre LEFÈVRE-PONTA-	J. F. H. da Franca, V-te
G. BRETON.	J. F. H. da FRANCA,	LIS	d'ALTE
Michel PELLETIER.	V-te d'ALTE.	G. BRETON	Albert EHRENSVARD
Georges MAILLARD.	Albert EHRENSVARD.	Michel PELLETIER	P. RITTER
A. Mitchell INNES.	P. RITTER.	Georges MAILLARD	W. KRAFT
A. E. BATEMAN.	W. KRAFT.	A. Mitschell INNES	Henri MARTIN
W. Temple FRANKS.	Henri MARTIN.	A. E. BATEMAN	E. de PERETTI de la
	E. de PERETTI de la ROCCA	W. Temple FRANKS	ROCCA
		Lazzaro NEGROTTO-	
		CAMBIASO	

O tem przystąpieniu Rząd Konfederacji Szwajcarskiej w dniu 10 października 1919 r. zawiadomił Rządy wszystkich Państw, które do tej Konwencji należą.

Do Międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej należą państwa następujące:

Polska	od 10 listopada	1919 r.	Japonja	od 15 lipca	1889 "
Niemcy	" 1 maja	1903 "	Maroko (za wyjątkiem		
Austria	" 1 stycznia	1909 "	strefy hiszpańskiej) .	" 30 lipca	1917 "
Belgia	" 7 lipca	1884 "	Meksyk	" 7 września	1903 "
Bułgaria	" 13 czerwca	1921 "	Norwegja	" 1 lipca	1885 "
Kuba	" 17 listopada	1904 "	Holandja	" 7 lipca	1884 "
Dania	" 1 października	1894 "	Portugalja	" 7 lipca	1884 "
Rzeczpospolita Domini-			Rumunja	" 6 października	1920 "
kańska (S. Domingo)	" 11 lipca	1890 "	Serbja	" 7 lipca	1884 "
Hiszpanja	" 7 lipca	1884 "	Szwecja	" 1 lipca	1885 "
Stany Zjednoczone			Szwajcarja	" 7 lipca	1884 "
Ameryki	" 30 maja	1887 "	Czechosłowacja	" 5 października	1919 "
Francja (Algier)	" 7 lipca	1884 "	Tunis	" 7 lipca	1884 "
Wielka Brytania	" 7 lipca	1884 "	Finlandja	" 20 września	1921 "
Węgry	" 1 stycznia	1909 "	W. m. Gdańsk	" 21 września	1921 "
Włochy	" 7 lipca	1884 "			

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski

Minister Spraw Zagranicznych:
Skirmunt

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

16545 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 50 mk.

OD REDAKCJI. Z dniem 1 stycznia 1922 roku, wstrzymano wysyłkę Dziennika Ustaw prenumeratorom zamiejscowym, którzy nie opłacili zaległej prenumeraty za r. 1921 oraz tym prenumeratorom w Warszawie, którzy jej nie opłacili za 1 kwartał 1922 roku, jak również księgarzom, które nie nadesłały zamówień. Cena prenumeraty za bieżący kwartał wynosi 1000 mk.